

Til beslutningsforslag nr. B 113. Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 6. maj 2009

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre den faste statslige refusion på 50 pct. til egnsteatre

[af Mogens Jensen (S) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 27. februar 2009 og var til 1. behandling den 14. april 2009. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Kulturudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 3 møder.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)) indstiller forslaget til *vedtagelse uændret*.

For mindretallet er det vigtigt at sikre et Danmark, der ikke er kulturelt skævt. Det vil sige, at alle danskere uanset social status og uanset, hvor de bor i landet, skal have adgang til gode kulturtilbud af høj kvalitet, herunder gode teatertilbud.

Da egnsteaterordningen blev vedtaget i 1976, var det med det klare udgangspunkt at sikre et professionelt teater tilbud i alle dele af Danmark i et delt ligeligt ansvar mellem stat og kommune, hvor parterne hver bidrog med halvdelen til etablering og drift af de lokale egnsteatre. Dette princip har været en stor succes, da det har givet kommunerne et incitament til at oprette teatre, og det har skabt et godt grundlag for driften og et højt kvalitetsniveau på de enkelte teatre. De seneste års nomineringer af forestillinger fra forskellige egnsteatre rundt i landet til den store Remertteaterpris er et sikkert udtryk for dette.

Mindretallet finder, at alene det store publikum, som hvert år ser egnsteatrenes forestillinger, er udtryk for, at teatrene spiller en unik og vigtig rolle i dansk kulturliv. Hvert år tiltrækker egnsteatrene et meget stort publikum - mellem 400.000 og 500.000 mennesker. Gennem årene er antallet af egnsteatre endvidere vokset til i dag at udgøre 36. Det kan siges ganske enkelt: Egnsteaterordningen har været en dundrende succes.

Udgangspunktet for dette beslutningsforslag er derfor også en beklagelse af, at Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti i en snæver blokaftale har valgt at ødelægge en velfungerende og succesrig ordning med beslutningen om, at staten ikke længere skal give sin halvdel til egnsteatrenes virksomhed en aftale, som blev indgået uden det meget brede teaterflertal, der ellers kendetegner dansk teaterpolitik. Aftalen betyder, at kommuner, der i forvejen er spændt hårdt for, nu skal prøve at finde ekstra penge til teatrene for at erstatte statens tidligere bidrag med risiko for teaterlukninger og kvalitetsforringelser.

Foringelsen af egnsteaterordningen er blevet gennemført på trods af teatrenes ønsker og på trods af anbefalingerne fra Kunstrådets Scenekunstudvalg, der alle klart har markeret, at en bevarelse af refusionsordningen på 50 pct. vil være det rigtige. Det kan undre, at kulturministeren ikke følger de faglige råd fra sit eget fagudvalg på området.

Mindretallet konstaterer, at Venstre og Dansk Folkeparti i forbindelse med debatten om den nye ordning på flere møder og i pressen har kri-